

111

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 stycznia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach okręgowych i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 19 § 1 i 2 oraz art. 27¹ ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751–753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125 oraz z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach okręgowych i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 166, poz. 1256 i z 1999 r. Nr 49, poz. 490) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w Sądzie Okręgowym w Warszawie — sąd gospodarczy składający się z trzech wydziałów:

- a) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar właściwości Sądów Okręgowych w Płocku i Radomiu oraz Sądów Rejonowych w: Ciechanowie, Działdowie, Grodzisku Mazowieckim, Legionowie, Mławie, Nowym Dworze Mazowieckim, Otwocku, Płońsku, Pruszkowie, Pułtusku i Wołominie, z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie,
- b) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych obejmującego obszar właści-

wości Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi w Warszawie, z wyłączeniem części gminy Warszawa-Centrum, określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnic: Śródmieście, Wola i Żoliborz,

- c) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnic: Śródmieście, Wola i Żoliborz.”;

2) w § 3:

a) w ust. 7 w pkt 6 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Wydziału Gospodarczego — Rejestru Zastawów — do spraw rejestru zastawów z obszaru właściwości w zakresie prowadzenia rejestrów Sądów Rejonowych w: Bielsku-Białej, Częstochowie i Katowicach.”;

b) w ust. 17 wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „czterech” oraz po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Wydziału Gospodarczego — Rejestru Zastawów — do spraw rejestru zastawów z obszaru właściwości w zakresie prowadzenia rejestrów Sądów Rejonowych w: Jeleniej Górze, Legnicy, Opolu, Wałbrzychu i Wrocławiu”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niemcewicz*

112

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 24 stycznia 2000 r.

w sprawie wysokości opłat i wynagrodzeń za sprawdzenie kwalifikacji oraz za wydanie dokumentów, określonych przepisami Prawa o ruchu drogowym.

Na podstawie art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872 oraz z 1999 r. Nr 106, poz. 1216) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na instruktorów i instruktorów oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje,

- 2) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje,
- 3) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na kierowców i kierowców oraz kandydatów na motorniczych i motorniczych,
- 4) wysokość stawek wynagrodzenia dla egzaminatorów zatrudnionych na podstawie umowy zlecenia,
- 5) wysokość opłat za wydanie prawa jazdy, świadectwa kwalifikacji, legitymacji instruktora i egzaminatora oraz pozwolenia do kierowania tramwajem, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872 oraz z 1999 r. Nr 106, poz. 1216).

§ 2. 1. Od osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi i tramwajami lub podlegających sprawdzeniu kwalifikacji w zakresie tych uprawnień, zwanych dalej „osobami egzaminowanymi”, pobiera się opłatę za sprawdzenie ich teoretycznych i praktycznych kwalifikacji.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3—6, wynosi:

- 1) 55 zł — przy kategorii A1 lub A prawa jazdy,
- 2) 78 zł — przy kategorii B1, B lub T prawa jazdy,
- 3) 84 zł — przy kategorii B+E, C1, C, D1 lub D prawa jazdy,
- 4) 90 zł — przy kategorii C1+E, C+E, D1+E lub D+E prawa jazdy,
- 5) 74 zł — przy pozwoleniu,

przy czym 20% tej opłaty stanowi opłata za egzamin teoretyczny w formie testów lub przy użyciu kompute-

rowego urządzenia egzaminacyjnego, a 80% — opłata za egzamin praktyczny. W przypadku przeprowadzenia egzaminu teoretycznego w formie ustnej opłatę za egzamin teoretyczny zwiększa się o 100%.

3. Opłatę za egzamin praktyczny w wysokości połowy kwoty określonej w ust. 1 i 2 pobiera się od osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie lekarskie z adnotacją, że mogą prowadzić pojazd silnikowy po przystosowaniu go do rodzaju schorzenia, a jazda egzaminacyjna odbywa się pojazdem tej osoby.

4. W przypadku niezgłoszenia się osoby na egzamin w wyznaczonym terminie:

- 1) zwrotowi podlega 50% wniesionej przez nią opłaty określonej zgodnie z przepisami ust. 2 i 3, jeżeli osoba ta nie przystępuje ponownie do egzaminu,
- 2) opłatę określoną zgodnie z przepisami ust. 2 i 3 zwiększa się o 50%, jeżeli osoba ta ponownie przystępuje do egzaminu.

5. W przypadku gdy na wniosek osoby egzaminowanej wyznaczono termin egzaminu teoretycznego i praktycznego, a osoba ta uzyskała negatywny wynik z egzaminu teoretycznego, to:

- 1) zwrotowi podlega 50% wniesionej przez nią opłaty za egzamin praktyczny, jeżeli osoba ta nie przystępuje ponownie do egzaminu,
- 2) osoba ta obowiązana jest wnieść opłatę za egzamin teoretyczny i 50% opłaty za egzamin praktyczny — określonych zgodnie z przepisami ust. 2 i 3, jeżeli ponownie przystępuje do egzaminu.

6. Opłatę określoną zgodnie z przepisami ust. 2 i 3 zwiększa się o 50%, gdy na wniosek osoby egzaminowanej w sprawdzeniu kwalifikacji bierze udział dodatkowo egzaminator nadzorujący.

§ 3. Od kandydatów na instruktorów i instruktorów pobiera się opłatę za sprawdzenie ich teoretycznych i praktycznych kwalifikacji w wysokości określonej w tabeli nr 1.

Tabela nr 1

Poz.	Zakres egzaminu	Opłaty egzaminacyjne (zł)	
		za część teoretyczną	za część praktyczną
1	2	3	4
1	Kategoria A1 lub A prawa jazdy	45	42
2	Kategoria B1, B lub T prawa jazdy	45	55
3	Kategoria B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E prawa jazdy	45	61
4	Pozwolenie	40	38

§ 4. Od kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów pobiera się opłatę za sprawdzenie ich teoretycznych i praktycznych kwalifikacji w wysokości określonej w tabeli nr 2.

Tabela nr 2

Poz.	Zakres egzaminu	Opłaty egzaminacyjne (w zł)	
		za część teoretyczną	za część praktyczną
1	2	3	4
1	Kategoria A prawa jazdy	47	45
2	Kategoria B lub T prawa jazdy	47	57
3	Kategoria C lub D prawa jazdy	47	63
4	Pozwolenie	42	40

§ 5. W przypadku niezgłoszenia się osoby, o której mowa w § 3 i 4, na egzamin w wyznaczonym terminie, wniesiona przez nią opłata podlega zwrotowi w wysokości 50% opłat określonych odpowiednio w tabeli nr 1 i 2.

§ 6. Opłata za wydanie:

- 1) prawa jazdy — wynosi 50 zł,
- 2) legitymacji instruktora lub egzaminatora — wynosi 40 zł,
- 3) międzynarodowego prawa jazdy — wynosi 25 zł,
- 4) pozwolenia lub świadectwa kwalifikacji — wynosi 20 zł.

§ 7. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji osoby egzaminowanej w zakresie kategorii T prawa jazdy lub pozwolenia egzaminatorowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 14,5 zł, przy czym 20%

tej kwoty stanowi wynagrodzenie za egzamin teoretyczny, a 80% — za egzamin praktyczny. Natomiast jeżeli egzamin teoretyczny zamiast w formie testu jest przeprowadzany w formie ustnej, to wynagrodzenie egzaminatora za ten egzamin zwiększa się o 200% .

2. Egzaminatorowi zatrudnionemu na podstawie umowy zlecenia nie przysługuje wynagrodzenie, jeżeli naruszy on, określone przepisami wydanymi na podstawie art. 115 ust. 1 ustawy, zasady lub warunki egzaminowania, powodując przerwanie lub unieważnienie egzaminu.

§ 8. Za sprawdzenie kwalifikacji kandydata na instruktora lub instruktora w zakresie jednej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia członkom komisji, o której mowa w art. 105 ust. 2 pkt 5 ustawy, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w tabeli nr 3.

Tabela nr 3

Poz.	Pełniona funkcja	Wynagrodzenie (w zł)	
		za część teoretyczną	za część praktyczną
1	2	3	4
1	Przewodniczący komisji	5,0	6,3
2	Członek komisji	4,8	5,8
3	Sekretarz komisji	3,0	3,0

§ 9. Za sprawdzenie kwalifikacji kandydata na egzaminatora lub egzaminatora w zakresie jednej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia członkom komisji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 8 ustawy, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w tabeli nr 4.

Tabela nr 4

Poz.	Pełniona funkcja	Wynagrodzenie (w zł)	
		za część teoretyczną	za część praktyczną
1	2	3	4
1	Przewodniczący komisji weryfikacyjnej	5,5	6,8
2	Członek komisji weryfikacyjnej	5,3	6,3
3	Sekretarz komisji weryfikacyjnej	3,5	3,5

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wysokości opłat i wynagrodzeń za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na kierowców i kierowców, kandydatów na motorniczych i motorniczych, kandydatów na instruktorów i instruktorów, kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów oraz za wydanie im dokumentów (Dz. U. Nr 159, poz. 1076, z 1998 r. Nr 74,

poz. 485 i Nr 159, poz. 1053 oraz z 1999 r. Nr 52, poz. 542 i Nr 59, poz. 635).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

T. Stryczyk

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 27 stycznia 2000 r.

w sprawie sposobu ustalania opłat za świadczenia zdrowotne udzielane przez publiczne zakłady opieki zdrowotnej osobom nieuprawnionym do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych.

Na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256, Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do ustalania opłat za świadczenia zdrowotne udzielane przez publiczne zakłady opieki zdrowotnej osobom nieuprawnionym do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych, w rozumieniu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041,

z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28), stosuje się ewidencję kosztów określoną w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczególnych zasad rachunku kosztów w publicznych zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 164, poz. 1194).

§ 2. Opłatę za świadczenie zdrowotne ustala się na podstawie kosztu własnego sprzedaży świadczenia zdrowotnego, na który składa się suma jednostkowych kosztów własnych sprzedaży wszystkich nośników kosztów zużytych podczas udzielania świadczenia zdrowotnego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. *M. Piróg*